

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 184

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 martie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 736 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	2–4
Decizia nr. 782 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă	5–7
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
15. — Ordin pentru modificarea pct. II subpct. 8 din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 178/2015 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2016	8
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
152. — Ordin pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**) ¹ , (**) ¹ Ω și (**) ¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate	9–12
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
4. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, Comisia de auditori statutari și Comisia de apel	13–15
5. — Hotărâre privind convocarea Conferinței ordinare anuale a Camerei Consultanților Fiscali	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 736

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, excepție ridicată de Adrian Miroslav Merka în Dosarul nr. 37.938/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 2.292D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 reprezintă o concretizare a dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. a), art. 16 alin. (3), art. 37 și art. 40 din Constituție. Prevederile de lege criticate cuprind norme clare, previzibile, iar prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, Curtea Constituțională a explicat înțelesul sintagmei „aceeași funcție” din cuprinsul art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de a fi ales nu este un drept absolut, și susține că acesta poate fi supus unor condiționări și limitări compatibile cu dispozițiile art. 53 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 745A din 19 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 37.938/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de

Adrian Miroslav Merka într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației de respingere a candidaturii.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât acestea adaugă la dispozițiile constituționale condiții privind dreptul de a fi ales, condiții pe care legiuitorul constituant nu le-a prevăzut. Susține că prevederile legale criticate utilizează noțiuni care nu se regăsesc în dispozițiile constituționale ale art. 37, art. 16 alin. (3) și art. 40 alin. (3) și că aceste prevederi legale conțin sintagme, precum „*nu pot fi aleși*”, „*sau în orice alte funcții publice*” și „*sau prin lege*”, sintagme care sunt neclare, imprecise și imprevizibile, neîndeplinind criteriile de calitate a legii, astfel cum acestea au fost statuate în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, consideră că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 nu respectă exigențele prevăzute de art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

6. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și apreciază că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care instanța de contencios constituțional a mai analizat constituționalitatea unor prevederi cu conținut similar. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 61 din 14 ianuarie 2010, nr. 419 din 26 martie 2009, nr. 246 din 4 mai 2016 și nr. 289 din 11 mai 2016. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, arată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece Curtea Constituțională nu s-a pronunțat anterior în sensul neconstituționalității unei soluții legislative similare.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru

organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015, care au următorul cuprins: „Nu pot fi aleși: (...)

c) persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 37 privind dreptul de fi ales, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate instituie condiții de eligibilitate pentru persoanele care candidează la funcția de deputat sau senator. Astfel, pe calea unei reglementări cu caracter de interdicție, prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 stabilesc că nu pot fi alese pentru Senat sau Camera Deputaților persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a fi alese în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege.

14. În jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 419 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 aprilie 2009, sau Decizia nr. 61 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 3 februarie 2010, Curtea a statuat că suveranitatea națională, principiu fundamental al statului român, aparține, potrivit art. 2 din Constituție, poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum. Textul constituțional invocat exprimă, așadar, voința constituantului român, potrivit căreia, în cadrul democrației reprezentative, suveranitatea națională aparține într-adevăr poporului român, însă aceasta nu poate fi exercitată într-un mod direct, nemijlocit, la nivel individual, forma de exercitare fiind cea indirectă, mijlocită, prin procedeul alegerii organelor reprezentative. Modalitatea de constituire a acestora din urmă reprezintă expresia suveranității naționale, manifestată prin exprimarea voinței cetățenilor în cadrul alegerilor libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.

15. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea fundamentală, sistemul electoral se reglementează prin lege organică. Această normă constituțională a fost concretizată și dezvoltată prin Legea nr. 208/2015. Așadar, constituantul a lăsat în seama legislației infraconstituționale libertatea de a stabili regulile de organizare și de desfășurare a procesului electoral, cu respectarea condițiilor impuse de Constituție. Condițiile de fond și de formă pe care o persoană trebuie să le îndeplinească pentru exercitarea dreptului de a fi ales sunt prevăzute, la nivel constituțional, de art. 16 alin. (3), art. 37 și art. 40, precum și, la nivelul legislației infraconstituționale, de norme cuprinse în aceleași legi electorale, care se subordonează condițiilor generale constituționale și le dezvoltă, totodată, după criteriul funcției publice electivă pentru care sunt organizate respectivele alegeri (a se vedea Decizia nr. 61 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 3 februarie 2010).

16. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „fiecare cetățean are dreptul de a fi ales în organele de conducere ale țării sale, iar acest drept poate fi supus anumitor restricții rezonabile” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 70 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 aprilie 2002).

17. Aplicând aceste considerente în cauza de față, Curtea constată că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul

fundamental de a fi ales, reglementat prin art. 37 din Constituție, potrivit căruia o persoană poate fi aleasă, dacă are drept de vot și dacă întrunește condițiile prevăzute la art. 16 alin. (3) și art. 40 alin. (3) din Constituție. Astfel, prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 dau expresie dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. a) privind reglementarea prin lege organică a sistemului electoral și art. 16 alin. (3), potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate, în condițiile legii.

18. Pe cale de consecință, Curtea nu va reține susținerea autorului excepției, în sensul că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 adaugă, nepermis, la Constituție, de vreme ce reglementarea unor asemenea condiții își găsește temei chiar în dispozițiile art. 16 alin. (3) din Constituție, la care norma cuprinsă în art. 37 din Legea fundamentală face trimitere.

19. De altfel, adăugarea unor condiții suplimentare la exigențele specifice dreptului de vot, pentru ca o persoană să poată ocupa funcții și demnități publice electivă, este motivată de importanța acestora, de rolul organelor reprezentative în exercitarea puterii suverane a poporului și de ideea unei reprezentări responsabile și eficiente, care impune un grad sporit de maturitate politică și civică.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând lipsa de claritate și precizie a normelor supuse controlului de constituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 reprezintă norme de trimitere, urmând a fi interpretate și aplicate prin coroborare cu normele legale care instituie interdicții în materia electorală. În acest sens, Curtea observă că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative stabilesc că: „*Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*” Aceste prevederi legale au constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

21. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, pentru a integra prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua în litera și spiritul Legii nr. 176/2010, astfel încât acestea să corespundă voinței reale avute de legiuitor la momentul adoptării lor, conținutul acestora trebuie interpretat în sensul că odată constatată definitiv existența unei stări de incompatibilitate sau conflict de interese, persoana în sarcina căreia această stare a fost stabilită decade din dreptul de a mai ocupa orice altă funcție eligibilă, prevăzută de art. 1 din lege, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. Curtea a menționat că, în litera și spiritul legii, vizând asigurarea integrității în exercitarea demnităților și

funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, poate subzista doar interpretarea potrivit căreia o persoană care a ocupat, spre exemplu, funcția de consilier local sau județean și cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau încălcarea regimului privind conflictul de interese nu mai poate ocupa, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, nicio altă funcție eligibilă (spre exemplu, senator, deputat, primar, consilier local etc.).

22. Numai în această interpretare prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt conforme dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii. Într-adevăr, Constituția lasă la aprecierea legiuitorului stabilirea condițiilor de ocuparea funcțiilor și demnităților publice, însă acesta trebuie să se conformeze cerințelor de claritate și precizie a normei. În același timp, doar în această interpretare, sintagma „*aceeași funcție*” îl poartă avertiza în mod inechivoc pe destinatarul său asupra gravității consecințelor nerespectării enunțului legal pe care îl cuprinde, astfel încât dreptul la ocuparea și exercitarea funcțiilor publice eligibile să nu rămână teoretic și iluzoriu.

23. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în repetate rânduri, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu

suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

24. Sub acest aspect, pentru a corespunde exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate, Curtea a reținut că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, în partea referitoare la „*aceeași funcție*” trebuie interpretate în sensul voinței legiuitorului de asigurare a integrității în exercitarea funcțiilor publice, inclusiv prin stabilirea unor interdicții și aplicarea unor sancțiuni în cazul persoanelor cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului incompatibilităților sau conflictului de interese.

25. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 respectă pe deplin criteriile de precizie și claritate specifice normelor juridice, astfel cum acestea au fost statuate în jurisprudența Curții Constituționale, fiind conforme dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

26. Referitor la invocarea încălcării art. 53 din Constituție, Curtea reține că ineligibilitatea persoanelor cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a fi alese în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pe durata stabilită prin lege, respectiv 3 ani de la încetarea mandatului, nu contravine dispozițiilor constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Astfel, limitarea temporară a exercițiului dreptului de a candida pentru aceste persoane nu încalcă dispozițiile art. 53 din Constituție, întrucât ar fi contrar moralei publice, în general, și deontologiei electorale, în special, ca această categorie de persoane — cele cu privire la care s-a constatat definitiv starea de incompatibilitate sau conflict de interese — să candideze pentru ocuparea oricărei funcții electivă prevăzute de Legea nr. 176/2010.

27. În final, Curtea constată că dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, nu sunt sub niciun aspect încălcate, întrucât dispozițiile legale criticate nu înfrâng caracterul general obligatoriu al deciziilor instanței de contencios constituțional prin care să fi constatat neconstituționalitatea unor dispoziții din legi sau ordonanțe în vigoare.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Miroslav Merka în Dosarul nr. 37.938/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 2 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 782

din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 313 alin. (3)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gyila Oliver în Dosarul nr. 2.031/226/2014 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.897D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, deoarece se critică modul de aplicare a textelor de lege criticate, nefiind vorba despre veritabile critici de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.031/226/2014, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de apelantul Gyila Oliver, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat de autorul excepției împotriva Sentinței civile nr. 155 din 3 februarie 2015 pronunțate de Judecătoria Făgăraș prin care s-a respins plângerea contravențională împotriva procesului-verbal de constatare a unor contravenții reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că instanța a admis proba cu martori, dar, din cauză că mandatul de aducere a martorului nu a putut fi executat, proba cu martori nu s-a administrat. Judecătorul cauzei „s-a conformat întocmai dispozițiilor alin. (2) al art. 313 din Codul de procedură civilă, apreciind că proba cu martor (i) este utilă în vederea stabilirii/dovedirii existenței/inexistenței contravenției” reținute în sarcina autorului excepției. Susține că, prin invocarea din oficiu a dispozițiilor art. 313 alin. (3) din același cod, judecătorul „a încălcat dreptul la un proces echitabil, având în vedere faptul că nerepetarea procedurii de citare a martorului în timp util prin mandat de aducere echivalează

indubitabil cu o respingere conturată a administrării probei cu martori”. Arată că martorul din cauză este de profesie șofer și nu are cum să fie găsit acasă în anumite perioade din lună/an. Astfel, autorul excepției susține că „neexecutarea mandatului de aducere pe motiv că martorul desemnat nu poate fi găsit acasă sau nu se înfățișează nu poate genera finalitatea impusă de legiuitor în cuprinsul art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pentru că atunci intervine în mod automat inutilitatea aplicării procedurii de emitere și de executare a mandatului de aducere”.

6. Totodată, autorul excepției apreciază că „negăsirea martorului la adresa indicată dintr-o singură încercare, fără a-l înștiința concomitent pe acesta cu obligativitatea prezentării lui la următorul termen de judecată prestabilit (eventual sub sancțiunea amenzii judiciare) nu echivalează cu un refuz concret și conturat din partea acestuia de a se prezenta în fața instanței din partea căreia a fost emisă citația și/sau mandatul de aducere”. Negăsirea celui propus ca martor nu poate să conducă la finalitatea juridică aplicată în cauza dedusă judecătii. Dacă motivul negăsirii/neprezentării martorului nu este refuzul acestuia, atunci aplicarea dispozițiilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă încalcă dreptul părților litigante, atât al reclamantului, cât și al pârâtului/intimatului de a avea un proces echitabil, termenul de soluționarea a cauzei degeaba fiind unul rezonabil, dacă se încalcă principiile de drept procesual. În ceea ce privește sintagma de „refuz” din cuprinsul art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, susține că aceasta nu poate să opereze nici măcar aparent, deoarece în speță nu a existat un refuz concret exprimat nici oral, dar nici în scris din partea martorului desemnat. Atitudinea martorului de neprezentare la instanță nu poate fi catalogată drept pasivitate.

7. Autorul excepției mai susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2) și art. 21, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât prin eliminarea acestei probe neadministrate, prin aplicarea mecanică a dispozițiilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă se încalcă liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, judecătorul având obligația de a respecta principiile fundamentale ale procesului civil. În speță, numai declarația de martor putea să ajute în concret judecătorul să pronunțe o soluție corectă și legală. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul egalității armelor în proces, și anume hotărârile din 18 februarie 1997 și din 24 noiembrie 1997, pronunțate în cauzele *Ankerl împotriva Elveției*, respectiv *Niderost-Huber împotriva Elveției*. Or, în speță, pentru a se putea menține echilibrul procesual, având în vedere că intimata pârâtă are deja o probă — foto cu aparat radio —, susține că prin aplicarea mecanică din partea instanței de fond a dispozițiilor art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, nu poate fi plasat într-o situație dezavantajoasă, neexistând nicio altă probă concludentă și utilă în vederea dovedirii nevinovăției sale. De altfel, textul de lege criticat contravine și art. 314 din Codul de procedură civilă.

8. În final, autorul excepției susține că „se impune modificarea textului de lege criticat, în sensul de a se impune prin text de lege obținerea în prealabil tocmai din partea persoanei martorului care a fost citat cu mandat de aducere a unei declarații scrise, condiționate de termen (de exemplu, un termen de 30 zile de la primirea solicitării), în sensul exprimării liberei sale voințe și consimțământ de a-și da acordul în privința ascultării lui ca martor în procesul civil sau, după caz, în materie contravențională”. Numai în cazul în care acesta refuză în mod expres să dea declarație de martor, atât în scris, cât și oral, instanța va proceda la judecata fondului.

9. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate vizează modul în care instanța de fond a făcut aplicarea art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă și privesc, astfel, modul de aplicare a dispozițiilor de lege criticate. De asemenea, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.140 din 28 septembrie 2010.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. În acest sens, invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. De asemenea, arată că sancțiunea pentru neprezentarea martorului este amenda judiciară. În doctrină (a se vedea V. Dănăilă în G. Boroș (coord.) *Noul Cod de procedură civilă: comentariu pe articole*, vol. I, Ed. Hamangiu, București, 2013, pag. 646—647) s-a arătat că instituția citării cu mandat de aducere nu este reglementată în legislația procesual civilă, ea constând în înmânarea citației de către organul de poliție competent în circumscripția domiciliului celui citat și prezentarea lui în instanță însoțit de organele forței publice. În cazul neprezentării martorului după emiterea mandatului de aducere, instanța va putea păși la judecată, dar în egală măsură va putea să ia alte măsuri procedurale care răspund principiilor procesului civil (va suplimenta probele, va evalua alte posibilități de aducere a martorului dacă depoziția sa este esențială etc.). Tot în doctrină s-a arătat că adoptarea măsurii continuării judecării cauzei nu este obligatorie, instanța având o mare putere de apreciere în această privință, urmând să hotărască în funcție de circumstanțele cauzei. Întrucât în unele cazuri este vorba de singurul martor care are cunoștințe relevante în cauza respectivă, atunci instanța ar trebui să insiste în aducerea cu mandat a martorului chiar la un al doilea termen de judecată. Dacă martorul poate fi înlocuit, soluția pe care o prevede textul trebuie adoptată cu multă precauție, o interpretare rigidă a textului putând conduce la alterarea spiritului legii și la sacrificarea adevărului în „favoarea” celerității (I. Leș — *Noul Cod de procedură civilă: comentariu pe articole*, ediția 1, Ed. C.H. Beck, București, 213, pag. 451). S-a mai arătat că aprecierea instanței cu privire la aducerea martorului cu mandat presupune, fără îndoială, discernământ și evitarea adoptării acestei măsuri *ab irato* și că, după două încercări eșuate de aducere a martorului cu mandat, instanța va putea proceda la judecată. Totodată, s-a subliniat că, în ipoteza prevăzută la art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, nu este vorba de

decăderea părții din proba cu martor, întrucât, pe de o parte, decăderea intervine atunci când nu este respectat un termen legal imperativ, iar pe de altă parte, părții nu i se poate imputa vreo culpă pentru sancționarea ei cu decăderea. (I. Deleanu — *Noul Cod de procedură civilă: comentarii pe articole*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2013, pag. 429). În continuare, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.140 din 28 septembrie 2010, referitoare la norme de lege similare din Codul de procedură civilă din 1865. În final, apreciază că, având în vedere susținerile autorului excepției privind modificarea textului de lege criticat, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Aceste dispoziții reglementează un caz particular de decădere a părții care a solicitat administrarea probei privind audierea martorului, în acest caz, instanța având posibilitatea de a trece la judecată după ce a epuizat toate modalitățile procedurale prin care l-ar fi putut determina pe martor să se prezinte la proces. Invocă jurisprudența Curții Constituționale privind principiul egalității în fața legii, considerând totodată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă principiul liberului acces la justiție, respectiv dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Prevederile legale criticate reprezintă norme de procedură, iar în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, art. 22 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Instanța de judecată în egală măsură, va putea să ia alte măsuri procedurale care corespund principiilor procesului civil (va suplimenta probele, va evalua alte posibilități de aducere a martorului dacă depoziția sa este esențială etc.). În plus, potrivit art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură civilă, „neprezentarea martorului legal citat sau refuzul acestuia de a depune mărturie când este prezent în instanță, în afară de cazul în care acesta este minor” poate fi sancționată de către instanță cu amendă judiciară.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă, republicat, cu denumire marginală „Refuzul martorului de a se prezenta”, care au următorul conținut: „Dacă, după emiterea mandatului de aducere, martorul nu poate fi găsit sau nu se înfățișează, instanța va putea proceda la judecată.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate prevăd că, dacă, după emiterea mandatului de aducere, martorul nu poate fi găsit sau nu se înfățișează, instanța va putea proceda la judecată. Se reține că, potrivit art. 311 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Când instanța a încuviințat dovada cu martori, ea va dispune citarea și ascultarea acestora”, iar potrivit art. 313 alin. (1), „Împotriva martorului care lipsește la prima citare, instanța poate emite mandat de aducere.”

18. Curtea reține că principala critică a autorului excepției de neconstituționalitate vizează ipoteza neexecutării mandatului de aducere pe motiv că martorul desemnat nu poate fi găsit acasă, ipoteză în care instanța poate proceda la judecarea cauzei, ceea ce, în opinia autorului excepției, încalcă dreptul la un proces echitabil. Cu privire la textele similare din Codul de procedură civilă din 1865, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.140 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 5 noiembrie 2010, reținând că acestea reprezintă norme de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident cu respectarea prevederilor sau principiilor constituționale. În acest context, Curtea a reținut că, în temeiul art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, instanța are îndatorirea de a-și exercita rolul activ și de a stăruie în aflarea adevărului, prin toate mijloacele legale, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Curtea a mai reținut că textul de lege criticat reglementează un caz particular de decădere a părții care a solicitat audierea martorului, instanța având posibilitatea de a trece la judecată dacă martorul nu se înfățișează nici după mandatul de aducere, iar instanța a epuizat toate modalitățile procedurale prin care l-ar fi putut determina pe acesta să se prezinte la proces. Potrivit art. 1081 alin. 1 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură civilă din 1865, „neprezentarea martorului legal citat sau refuzul acestuia de a depune mărturie când este prezent în instanță, în afară de cazul în care acesta este minor”, poate fi sancționată de către instanță cu amendă judiciară. În final, Curtea a constatat că toate aceste aspecte țin însă de modul concret de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gyila Oliver în Dosarul nr. 2.031/226/2014 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 313 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea pct. II subpct. 8 din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 178/2015 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2016

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

în temeiul art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — În anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 178/2015 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 30 decembrie 2015, la punctul II, subpunctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Perioada de regularizare a valorii contribuției bănești/tarifului pentru anul 2016 este cuprinsă între 1 martie—15 martie 2017, având în vedere faptul că raportarea lunii decembrie se face în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Metodologia de monitorizare a pieței de gaze naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 5/2013, cu excepția titularilor licențelor de furnizare a gazelor naturale, de transport al gazelor naturale și de distribuție a gazelor naturale pentru care perioada de regularizare a valorii contribuției bănești/tarifului este cuprinsă între 1 mai—15 mai 2017. Pentru titularii licențelor de operare a conductelor din amonte și pentru titularii licențelor de furnizare GPL, GNL, biogaz/biometan sau GNC/GNCV, perioada de regularizare a valorii tarifului este cuprinsă între 1 martie—15 martie 2017, luând în considerare cantitățile realizate în anul 2016, declarate până în data de 31 ianuarie 2017. Declarația se transmite prin e-mail la adresa anre@anre.ro, prin fax nr. 021-312.43.65 sau prin poștă la adresa str. Constantin Nacu nr. 3, București, sectorul 2, cod poștal 020995.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 15 martie 2017.
Nr. 15.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu ()¹, (**)¹ Ω și (**)¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate**

Având în vedere:

— art. 56, art. 280 alin. (1) lit. b) și e) și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (1) pct. 25—27, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 18/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, precum și pentru modificarea și completarea unor alte acte normative în domeniul sănătății;

— Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 822/2015 privind aprobarea regulamentelor de organizare și funcționare ale comisiilor de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru avizarea tratamentului cu anumite DCI-uri prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, utilizate în cadrul unor programe naționale de sănătate curative, respectiv subprograme de sănătate curative, precum și pentru anumite boli cronice, finanțate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. DG297 din 7 martie 2017 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)¹, (**)¹ Ω și (**)¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin

Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 și 151 bis din 28 februarie 2017, formularul specific corespunzător poziției nr. 60 (cod formular L047C.2) DCI/afecțiune PEMETREXEDUM — carcinom pulmonar se modifică și se înlocuiește potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la adresa www.cnas.ro

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Gheorghe-Radu Țibichi

SECȚIUNEA II - DATE MEDICALE

Cod formular specific L047C.2

A. CRITERII DE INCLUDERE ÎN TRATAMENT

(toate aceste criterii trebuie să fie îndeplinite)

1. Declarația de consimțământ pentru tratament semnată de pacient: DA NU
2. Diagnostic de carcinom pulmonar nonscuamos confirmat histopatologic / citologic: DA NU
3. Boală metastazată, local avansată sau recidivată (chirurgical nerezecabilă): DA NU
4. Sunt eligibile pentru tratament următoarele categorii de pacienți: DA NU
- a. Fără tratament chimioterapic anterior,
- b. Pacienți tratați anterior specific
- c. Ca tratament de întreținere la pacienți cu răspuns terapeutic favorabil la chimioterapia de inducție
5. Vârsta > 18 ani: DA NU
6. Probe biologice care să permită administrarea tratamentului în condiții de siguranță: DA NU
- neutrofile > 1.500/mm³, trombocite > 100.000/mm³
- bilirubina totală $\leq 1,5$ x limita superioară a normalului (LSN), transaminaze (AST, ALT) ≤ 3 x LSN (pacienți fără metastaze hepatice) și ≤ 5 x LSN (în cazul prezenței metastazelor hepatice)
- clearance al creatininei ≥ 60 ml/min

B. CRITERII DE EXCLUDERE DIN TRATAMENT

(criterii cumulative cu bifa nu)

1. Vaccinare recentă cu vaccin împotriva febrei galbene: DA NU
2. Sarcină / alăptare: DA NU
3. Neurotoxicitate grad 3 sau 4: DA NU
4. Hipersensibilitate la substanța activă sau la oricare din excipienți: DA NU

C. CRITERII DE CONTINUARE A TRATAMENTULUI

(toate aceste criterii trebuie să fie îndeplinite)

1. Statusul bolii la data evaluării – demonstrează beneficiu terapeutic:
- A. Remisiune completă
- B. Remisiune parțială
- C. Boală stabilă
- D. Beneficiu clinic
2. Starea clinică a pacientului permite continuarea tratamentului: DA NU
3. Probele biologice permit continuarea tratamentului în condiții de siguranță: DA NU

Criterii de întrerupere temporară a tratamentului (în eventualitatea în care apar, tratamentul cu **PEMETREXEDUM** se întrerupe până la recuperarea / rezolvarea evenimentului respectiv, după care tratamentul se poate relua, în funcție de decizia medicului curant)

1. Toxicitate hematologică / nonhematologică de grad 3 sau 4, după 2 scăderi succesive ale dozelor

D. CRITERII DE ÎNTRERUPERE DEFINITIVĂ A TRATAMENTULUI

(oricare din aceste criterii - minim unul trebuie să fie îndeplinit)

1. **Statusul bolii** la data evaluării – este demonstrată lipsa beneficiului terapeutic

a. Boală progresivă documentată obiectiv (imagistic)

b. Lipsa beneficiului clinic (deteriorare simptomatică)

2. **Deces**

3. **Efecte secundare inacceptabile** pentru continuarea tratamentului

4. **Decizia medicului**, cauza fiind:

5. **Decizia pacientului**, cauza fiind:

6. **Alt motiv**, specificat:

Subsemnatul, dr., răspund de realitatea și exactitatea completării prezentului formular.

Data:

Semnătura și parafa medicului curant

Originalul dosarului pacientului, împreună cu toate documentele anexate (evaluări clinice și buletine de laborator sau imagistice, consimțământul informat, declarația pe propria răspundere a pacientului, formularul specific, confirmarea înregistrării formularului etc.), constituie documentul-sursă față de care se poate face auditarea/controlul datelor completate în formular.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, Comisia de auditori statutare și Comisia de apel**

În baza prevederilor art. 36 alin. (1) lit. p) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017, având în vedere art. 29, art. 44 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 22 februarie 2017, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, Comisia de auditori statutare și Comisia de apel, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, Biroul permanent al Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali și Secretariatul general vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 22 februarie 2017.
Nr. 4.

ANEXĂ**REGULAMENT****pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, Comisia de auditori statutare și Comisia de apel****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentul regulament cuprinde dispoziții privind prezentarea, depunerea și verificarea candidaturilor, analizarea contestațiilor, procesul electoral și stabilirea rezultatelor alegerilor.

(2) Camera Consultanților Fiscali, denumită în continuare *Camera*, organizează alegeri pentru membrii Consiliului superior al Camerei, Comisiei de auditori statutare și Comisiei de apel, conform Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017, și prezentului regulament.

(3) Consiliul superior al Camerei este format din consultanți fiscali cu bună reputație profesională, care și-au îndeplinit obligațiile stabilite prin reglementările Camerei și au participat anual la programul de formare profesională continuă. Consiliul superior al Camerei este format din 15 membri.

(4) Comisia de auditori statutare este formată din 3 consultanți fiscali, membri ai Camerei, care au și calitatea de auditor și nu dețin o funcție în cadrul Camerei sau în cadrul altor organizații profesionale. Pentru Comisia de auditori statutare se aleg și 2 membri supleanți.

(5) Comisia de apel este formată din 3 consultanți fiscali, membri ai Camerei, care nu fac parte din alte organe de conducere ale Camerei. Pentru Comisia de apel se aleg și 2 membri supleanți.

Art. 2. — (1) Orice consultant fiscal, membru al Camerei, poate fi ales în Consiliul superior al Camerei sau în Comisia de auditori statutare, respectiv în Comisia de apel, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu la data depunerii candidaturii sale;
- b) nu a fost sancționat disciplinar în ultimii 5 ani de Camera;
- c) nu deține o funcție într-o altă organizație profesională;

d) și-a achitat toate obligațiile față de Camera, inclusiv pentru societățile de consultanță fiscală unde are calitatea de asociat/acționar și administrator, la termenele stabilite prin hotărârile acesteia, și a participat la programul de formare profesională continuă în anul anterior organizării alegerilor;

e) a respectat procedura de depunere a candidaturii, prevăzută în prezentul regulament;

f) are și calitatea de auditor, în cazul membrilor Comisiei de auditori statutare.

(2) Consiliul superior al Camerei poate cere candidaților să dea o declarație privind respectarea condițiilor de eligibilitate prevăzute la alin. (1).

(3) Consiliul superior al Camerei respinge candidatura oricărei persoane care refuză să dea declarația prevăzută la alin. (2) sau care face o declarație falsă ori incompletă.

Art. 3. — Următoarele categorii de persoane nu pot îndeplini mandatul de auditor statutar al Camerei:

- a) membrii Consiliului superior al Camerei;
- b) personalul executiv al Camerei;
- c) asociații, angajații, soții, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea ai persoanelor prevăzute la lit. a).

CAPITOLUL II**Procedura de depunere a candidaturii**

Art. 4. — (1) Consultantul fiscal care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 va depune la sediul Camerei din str. Alecu Russo nr. 13—19, et. 4, ap. 9, sectorul 2, municipiul București, cererea de candidatură, completată după modelul prevăzut în anexa nr. 1, însoțită de copia actului de identitate.

(2) Consultantul fiscal poate depune candidatura numai pentru una dintre funcțiile eligibile, respectiv: Consiliul superior al Camerei sau Comisia de auditori statutare ori Comisia de apel, după caz.

(3) Candidaturile se depun respectându-se calendarul detaliat în „Anunțul privind depunerea candidaturilor”, care va fi

postat pe site-ul Camerei. Candidaturile permise după expirarea termenului de depunere nu vor fi luate în considerare.

(4) Comisia de validare a candidaturilor, prevăzută la cap. III, va întocmi un proces-verbal în care se va menționa nominal fiecare candidatură, cu precizarea dacă aceasta a fost depusă în condițiile prezentului regulament.

(5) Candidaturile valabile depuse vor fi păstrate la arhiva Camerei o perioadă de 5 (cinci) ani.

Art. 5. — Cererea de candidatură va fi însoțită și de un curriculum vitae, în format european, în care se face o scurtă descriere a propriei activități referitoare la:

a) acțiuni întreprinse pentru sprijinirea profesiei: organizarea sau participarea la evenimente unde a fost promovată activitatea de consultanță fiscală, articole publicate pe teme de fiscalitate, susținerea de cursuri pe teme de fiscalitate în calitate de lector, promovarea în media sau în mediul de afaceri a activității de consultanță fiscală etc.;

b) studiile, titlurile științifice, lucrările științifice elaborate, cărți publicate în domeniu, alte tipuri de lucrări de specialitate etc.

CAPITOLUL III

Comisia de validare a candidaturilor

Art. 6. — (1) Comisia de validare a candidaturilor este compusă din 5 persoane care fac parte din aparatul executiv al Camerei, numite prin ordin al președintelui Camerei Consultanților Fiscali.

(2) Comisia de validare a candidaturilor are următoarele atribuții:

a) verifică existența documentelor specificate la art. 4 alin. (1) și la art. 5;

b) verifică respectarea termenului-limită de depunere a candidaturilor;

c) verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2.

(3) Comisia de validare a candidaturilor va întocmi o listă cu candidaturile admise, care va fi afișată pe site-ul Camerei, inclusiv curriculum vitae al fiecărui candidat, în termen de 2 (două) zile lucrătoare de la data termenului-limită de depunere a candidaturilor.

(4) Eventualele contestații referitoare la lista candidaturilor se vor depune în termen de 48 de ore (2 zile) de la afișarea listei.

(5) Contestațiile vor fi soluționate, în termen de 2 (două) zile, de către o comisie formată din 3 membri: un membru al Comisiei de apel, un membru al Comisiei de auditori și un membru al Consiliului superior al Camerei care nu și-a depus candidatura.

Art. 7. — (1) După soluționarea contestațiilor, rezultatele se afișează pe site-ul Camerei.

(2) Lista candidaturilor elaborată după soluționarea contestațiilor rămâne definitivă.

(3) Candidaturile care îndeplinesc condițiile legale vor fi anunțate în Conferință de către președintele de ședință.

Art. 8. — Candidaturile validate vor fi înscrise pe buletinul de vot în formă aprobată de Consiliul superior al Camerei, în ordinea alfabetică. Buletinele de vot se tipăresc prin grija Camerei, pe suport hârtie.

CAPITOLUL IV

Alegătorii

Art. 9. — (1) Membrii Camerei cu drept de vot sunt consultanții fiscali și consultanții fiscali asistenți, care și-au îndeplinit toate obligațiile față de Cameră, la termenele stabilite prin hotărârile acesteia.

(2) Membrii Camerei cu drept de vot pot fi reprezentați în Conferință de alți membri cu drept de vot, în baza unei procuri speciale, autentificată de un notar public sau pentru care un avocat a atestat identitatea părților, conținutul și data actului, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Procurile se depun în original la Secretariatul general, înainte de începerea lucrărilor Conferinței, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal de ședință.

(4) Un membru nu poate reprezenta mai mult de 5 membri cu drept de vot. Membrii aleși și cei care și-au depus candidaturile nu pot reprezenta alți membri.

CAPITOLUL V

Procedura alegerilor

Art. 10. — La propunerea membrilor Camerei prezenți în plenul Conferinței ordinare se alege comisia de numărare a voturilor, formată din 15 membri. Aceasta își va alege dintre membrii săi un președinte.

Art. 11. — Comisia de numărare a voturilor are următoarele atribuții:

a) primirea și distribuirea buletinelor de vot către membrii Camerei cu drept de vot;

b) numărarea voturilor exprimate și stabilirea voturilor valabile și a celor nule;

c) stabilirea candidaților care au fost aleși prin întocmirea listei candidaților în ordinea descrescătoare a numărului de voturi valabile obținute;

d) elaborarea unui raport scris către Conferință cu privire la desfășurarea alegerilor;

e) întocmirea unui proces-verbal cu privire la rezultatele votului, care se prezintă plenului Conferinței;

f) predarea buletinelor de vot Secretariatului general al Camerei, în vederea sigilării și păstrării acestora pe o perioadă egală cu cea a mandatului Consiliului superior al Camerei;

g) alte atribuții stabilite de Conferință.

Art. 12. — (1) Alegătorii prezenți la Conferință vor primi un singur buletin de vot.

(2) Alegătorii care sunt împuterniciți de către alți membri ai Camerei cu drept de vot prin procură vor primi câte un buletin de vot corespunzător fiecărei procuri.

Art. 13. — Votul „pentru” se realizează prin bifarea căsuței din dreptul numelui și prenumelui candidatului dorit, fără să se depășească numărul locurilor eligibile. Votul „contra” se exprimă prin lăsarea intactă a căsuței din dreptul numelui și prenumelui candidatului.

Art. 14. — Buletinele care vor cuprinde un număr mai mare de voturi decât numărul de locuri din care este format/formată Consiliul superior al Camerei, respectiv 15, Comisia de auditori statutar, respectiv 5, și Comisia de apel, respectiv 5, vor fi anulate.

Art. 15. — (1) Sunt declarați aleși candidații care au întrunit numărul cel mai mare de voturi valabile exprimate.

(2) Dintre cei 5 candidați declarați aleși în ordine descrescătoare pentru Comisia de auditori statutar, primii 3 candidați sunt declarați membri titulari, iar ceilalți 2 candidați, membri supleanți.

(3) Dintre cei 5 candidați declarați aleși în ordine descrescătoare pentru Comisia de apel, primii 3 candidați sunt declarați membri titulari, iar ceilalți 2 candidați, membri supleanți.

(4) În caz de egalitate la ultima poziție validă, candidații aflați în această situație sunt supuși din nou votului Conferinței, urmând a fi declarat ales candidatul care a întrunit numărul cel mai mare de voturi.

(5) Rezultatul votului se anunță în plenul Conferinței de către președintele comisiei de numărare a voturilor și se afișează pe site-ul Camerei.

Art. 16. — Prevederile prezentului regulament se completează cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017.

Art. 17. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA Nr. 1
la regulament

CERERE DE CANDIDATURĂ

Subsemnatul/Subsemnata,,
CNP, legitimat/legitimată cu CI/pașaport seria nr., emisă/emis la data de de, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, tel., fax, e-mail, având calitatea de consultant fiscal, membru al Camerei Consultanților Fiscali, nr. carnet/an, îmi depun candidatura pentru a fi ales membru în¹:

Declar pe propria răspundere că la data depunerii prezentei candidaturi²:

- am capacitate deplină de exercițiu;
- nu am fost sancționat/sancționată disciplinar în ultimii 5 ani de Camera Consultanților Fiscali;
- nu dețin nicio funcție într-o altă organizație profesională;
- am achitat obligațiile față de Camera Consultanților Fiscali;
- am participat la programul de formare profesională continuă în anul anterior organizării alegerilor;
- am și calitatea de auditor³.

În susținerea cererii mele depun alăturat următoarele:

- CI/pașaport seria nr., emisă/emis la data de de, în copie;
- curriculum vitae.

Data

Semnătura

Domnului Președinte al Comisiei de validare a candidaturilor din cadrul
Camerei Consultanților Fiscali

¹ Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali sau Comisia de auditori statutare ori Comisia de apel, după caz.

² Se bifează căsuța corespunzătoare.

³ Numai pentru candidații la Comisia de auditori statutare.

ANEXA Nr. 2
la regulament

PROCURĂ SPECIALĂ*

Subsemnatul/Subsemnata,, cetățean român, domiciliat/domiciliată în, str., legitimat cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, născut/născută la data de, în, având C.N.P., în calitate de membru cu drept de vot al Camerei Consultanților Fiscali din România, îmi puternicesc prin prezenta pe, cetățean român, domiciliat/domiciliată în, str. nr., bl., sc., etaj, ap., sectorul, legitimat/legitimată cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, născut/născută la data de, în, având C.N.P., să mă reprezinte la Conferința națională a Camerei Consultanților Fiscali ce va avea loc în data de 2017.

În virtutea prezentului mandat, este împuternicit/împuternicită să participe la lucrările Conferinței naționale a Camerei Consultanților Fiscali din România și să voteze în numele meu și pentru mine cu privire la toate problemele aflate pe ordinea de zi a Conferinței din data de 2017, inclusiv alegerea membrilor Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali, Comisiei de auditori statutare și Comisiei de apel.

Data

Semnătura

* Prezentul model de procură este cu titlu orientativ.

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind convocarea Conferinței ordinare anuale a Camerei Consultanților Fiscali

Având în vedere prevederile art. 19 și ale art. 21 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 22 februarie 2017, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se convoacă Conferința ordinară anuală a Camerei Consultanților Fiscali în data de 22 aprilie 2017, denumită în continuare *conferința*.

Art. 2. — La lucrările conferinței pot participa membrii Camerei Consultanților Fiscali care și-au îndeplinit la termen toate obligațiile față de aceasta, respectiv: depunerea declarațiilor cu veniturile realizate din activitatea de consultanță fiscală, achitarea cotizațiilor fixe

și variabile, participarea la cursurile de pregătire profesională continuă.

Art. 3. — Pentru o bună organizare a lucrărilor conferinței, membrii Camerei Consultanților Fiscali cu drept de vot sunt rugați să confirme participarea până la data de 14 aprilie 2017, pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali sau prin e-mail la adresa conf2017@ccfiscali.ro

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 22 februarie 2017.

Nr. 5.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 052784